

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

NEH/ J.nr. 217-512

Dato: 1. december 2004

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. november 2004 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 2 ad L 8 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 2 ad L 8:

”Kan ministeren bekræfte, at anbringelsesreformen sikrer, at børn ikke tvinges til samvær, som børnene ikke ønsker?”

Svar:

Med anbringelsesreformen styrkes udsatte børns og unges retssikkerhed, og børnene og de unge får en langt mere central placering i sagsbehandlingen. Der indføres bl.a. et krav om, at der skal gennemføres en samtale med barnet eller den unge, før der træffes afgørelser i sagen. Formålet med denne samtale er for det første at afdække barnets eller den unges egen holdning. For det andet at sikre at sagsbehandleren har et førstehåndskendskab til det barn eller den unge, som sagen drejer sig om.

Anbringelsesreformen indfører således et krav om, at der skal gennemføres en samtale med barnet eller den unge, før der træffes afgørelser om samvær med forældre, bedsteforældre m.v. under en anbringelse. Det er hensigten, at børnenes og de unges egne opfattelser af situation og egne ønsker skal spille en større rolle i forhold til afgørelser om samvær under en anbringelse.

Anbringelsesreformen medfører dog ikke, at der kun finder det samvær sted, som børnene eller de unge ønsker.

Udgangspunktet for kommunens afgørelser om samvær er hensynet til, hvad der er bedst for barnet eller den unge. Der kan eksempelvis være situationer, hvor barnet eller den unge umiddelbart ikke selv ønsker at se sine forældre, men hvor kommunen vurderer, at det vil være bedst for barnet eller den unge at have samvær med sine forældre.

Ud fra ønsket om at sikre den bedst mulige varetagelse af disse børn og unges behov er det således mest hensigtsmæssigt, at barnets eller den unges synspunkter inddrages og tillægges stor betydning, men at der samtidig er mulighed for at træffe afgørelser om samvær mod barnets eller den unges ønske.

Eva Kjer Hansen

/Lone Larsen